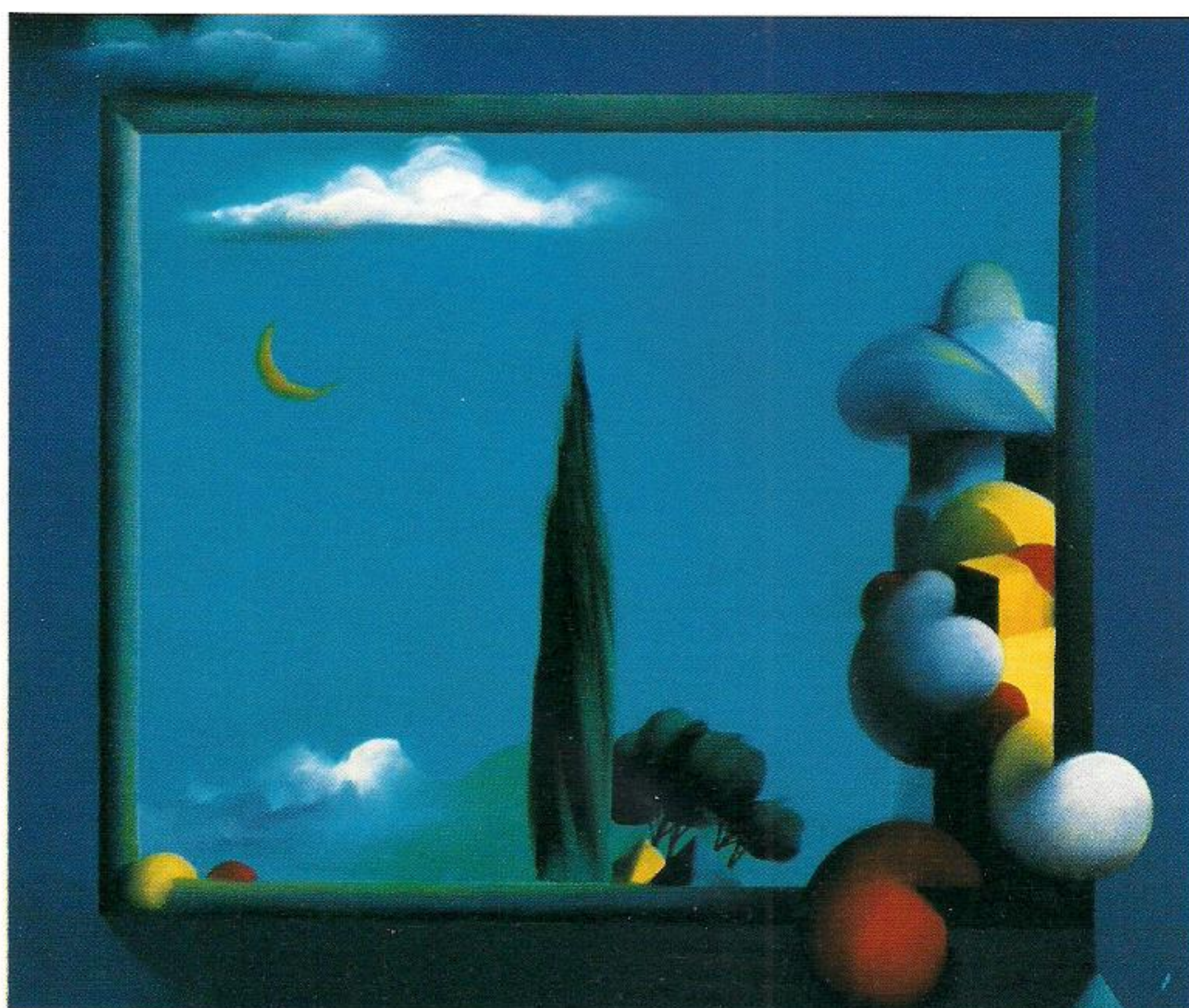
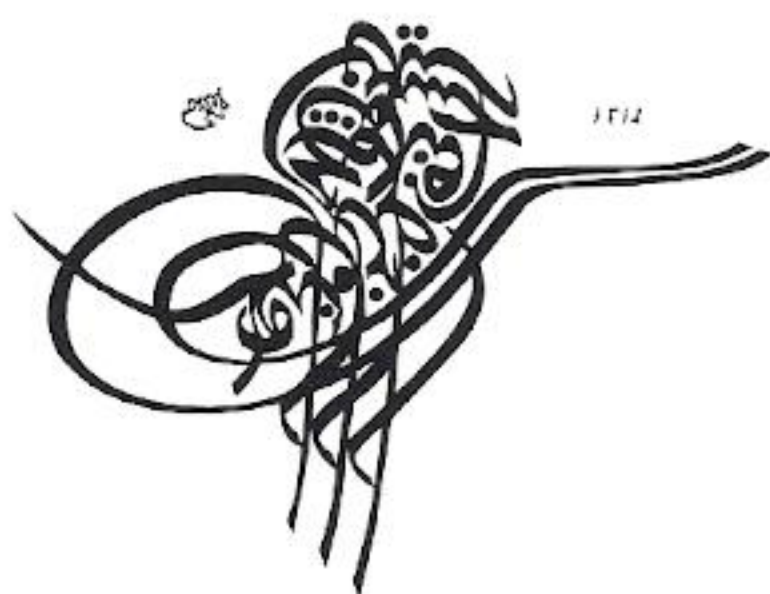

Seid Hasanefendić - TRABZON

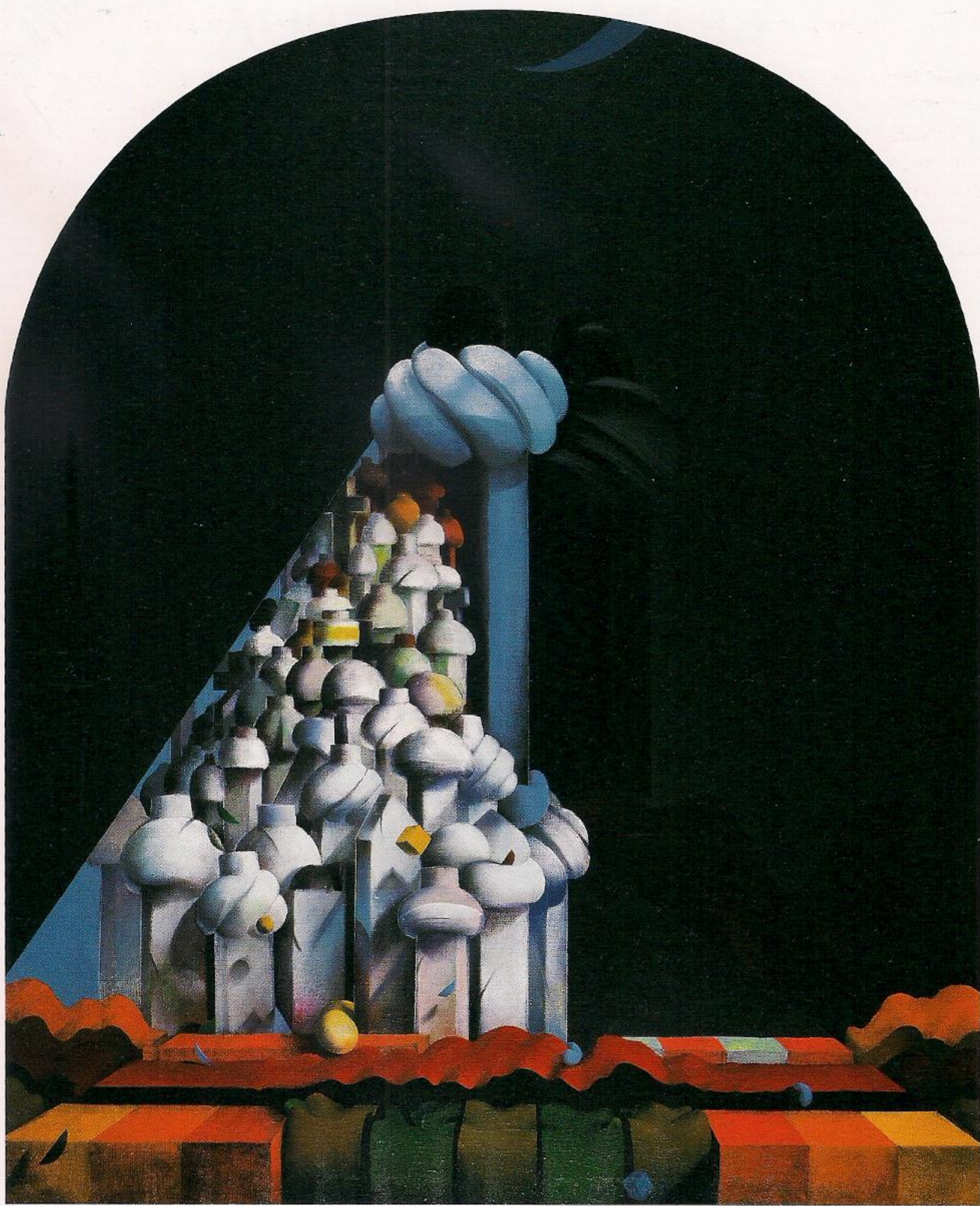
GRADSKA GALERIJA
Bihać

Seid Hasanefendić
TRABZON

slike

Bihać, 29. 3. 1999 - 21. 4. 1999.

NADREALNOST LIJEPOGA ILI DOSTOJANSTVENOST KAO KOMPONENTA TVORAČKOG

Bilo bi dragocijeno osvjetliti ulogu sakralne komponente u inspiraciji Seida Hasanefendića. Razlozi su brojni. Ipak, najznačajnija je latentna opasnost od mogućih zabluda. Upravo, toj zabludi, umjetnik je, na svoj način, već platio ceh. Da li je Seid Hasanefendić sakralni slikar, ili slikar sakralnog, najzad da li je sakralno uopće podignuto na takvu visinu u likovnom kosmosu ovog slikara?

Pitanja se nižu. Ipak: evidentno je - sakralna komponenta je očita u njegovom slikarstvu. Ali, ako bismo na njegovo slikarstvo pokušali primijeniti aktancijalni model, koje bismo mjesto odredili tom sakralnom elementu? Sudeći po intonaciji kojom se koristimo, postavljajući ova pitanja, sakralnoj komponenti bi pripalo mjesto adresanta. Posljedice bi bile dalekosežne. Za Seida Hasanefendića morali bismo reći da on svoje djelo stvara iz jednog bitno određujućeg sakralnog zanosa. Kao subjekat, umjetnik bi morao svome objektu pristupiti tako da u njemu otkriva nužnu sakralnu supstancu kao objeckiju svoje umjetničke istine prenese svome adresatu.

Ali, i najpovršniji uvid u slikarstvo Seida Hasanefendića pokazuje se sa takve strane ne može pristupiti njegovom umjetničkom svijetu. Upravo, ni sama struktura objekta, ni odnos prema objektu ne omogućuje takav pristup. Funkcija sakralne komponente se nalazi na drugom mjestu u ukupnoj strukturi njegova djela. Ona nije cilj Hasanefendićeve stvaralačke avanture, njome se on koristi kao metaforom da bi pukost stvarnosnog izveo iz njegovog ustaljenog ležišta i preveo ga u »drugu stvarnost«, onu stvarnost u kojoj se predmet i njegov oblik oslobađaju svojih efemerija, jednoznačnog i prolaznog, da se oslobodi svoje materijalizacije i da tako dođe do poetske zvonkosti od koje, potom, i gradi svoj svijet, svoj kozmos. Dakako, sakralno se, tim pročišćavanjem, ne neutralizira, ono, poput večernjeg odsjaja, baca svoj sjaj na pročišćenu poetsku zvonkost, amalgamira se s njom i time se postiže i to da otkrivena poetska zvonkost dobija svečarski ton, *dostojanstvenost* koja se javlja kao ligatura između osnovnih strukturalnih elemenata njegove slike: boje, oblika i prostora. Bez te *dostojanstvenosti* dogodilo bi se nešto što bi nadjačalo umjetnikovu intenciju: svaki od ovih elemenata, silinom svoje individualizacije koju stiče emanacijom poetske zvonkosti, suviše bi se osamostaljiavao pa bi se na jednom planu, zapravo, oličavale dvije ili tri slike sa svojom, manje ili više, evidentnom samostalnošću. Tamo, dakle, gdje stvaralački agon ovog umjetnika dostiže svoju krajnju konzistenciju jest to da je on, izlučenom komponentom *dostojanstva* iz pročišćene supstance objekta uzetog iz realnog svijeta, povezao boju, oblik i prostor u nerazlučivu

cjelinu, i doveo u međusobnu uslovljenost: oblik uslovljava boju, boja determinira prostor. Prostor postaje kondenzacija bojenog spektra koji se, sa tako zbijenim svojim jezgrom, distribuira u oblike. Oblik je na početku i na kraju stvaralačkog procesa. Oni su sa naglašenim geometrizmom bez obzira što, u formalnom pogledu, mogu biti dovedeni do geometrijske čistote ili se u njemu mogu prepoznati forme iz stvarnosti. Od oblika u kojima se mogu prepoznati preuzete forme iz stvarnosti, najčešće su islamski sepulkralni spomenici ili elementi islamske arhitekture. Ali, oni se ne pojavljuju kao faktori fetižizacije već kao nositelji one pronađene pročišćene poetske zvonkosti, njihova modelacija, sa mogućim doslućivanjem antropomorfno, razlaže bojeno jezgro u spektar njihovih varijeteta, nišan postaje partitura, svaki bojeno aspekt ima svoj osobni ton koji je u dubokom suglasju sa ostalim tonovima koji se slivaju u vanredan zvukovni sklad do kojega gotovo ni jedan bosanskohercegovački umjetnik nije dospio. U tome se ogleda i njegova stvaralačka osobnost, i osobnost njegove umjetnosti.

Umjetnost Seida Hasanefendića polazi od stvarnog, neposredno iskustvenog (a to neposredno iskustveno jeste sklonost ka duhovnoj baštini prostora u kojem je odnjegovan i u kojem se formirao), da bi se uzdigla do nadstvarnosnog. Sakralno izlučeno, doduše, iz islamske duhovnosti koja se ovdje ugradila kao forma duhovnog nasljeđa, jeste univerzalna kategorija, membrana/metafora za pročišćavanje realnosti da bi se stiglo do poetske nadstvarnosti. Hasanefendić ne nalaže svojoj umjetnosti da razriješavafundamentalna pitanja ljudske opstojnosti, njegov stvaralački agon je usmjeren ka traženju, ako hoćete, metafizike lijepog koje se javlja kao nadstvarno, a nadstvarno je sublimat stvarnosnog. I tu se krug zatvara. Seid Hasanefendić je stigao do nadrealnosti lijepog, lijepog koje je izgubilo svoje estetičko značenje i preobrazilo se u opću istinu ljudske egzistencije. I još nešto: ta nadrealnost lijepog kao istina egzistencije jest u njegovom slikarstvu postavljena kao ideal, ali nam se čini da je u tu svoju nadrealnost lijepoga utisnuo i sopstvenu vjeru da bi ona mogla dostići i svoje ovozemaljsko ostvarenje kada bi se čovjek, i to je krajnja uloga sakralnog, u većoj mjeri posvetio sakralnom kao izvornoj duhovnosti.

Ovo su, dakako, samo naznake o strukturalnim osobnostima slikarstva Seida Hasanefendića, ali, vjerujemo, naznake koje dosta rječito govore o umjetničkoj moći i stvaralačkoj kompleksnosti toga djela koje će, hesumljivo, imati snage oprijeti se vremenu sa svojom krajnjom smisaonom izvedenicom - NADREALNOŠĆU LIJEPOGA.

Vojislav Vujanović

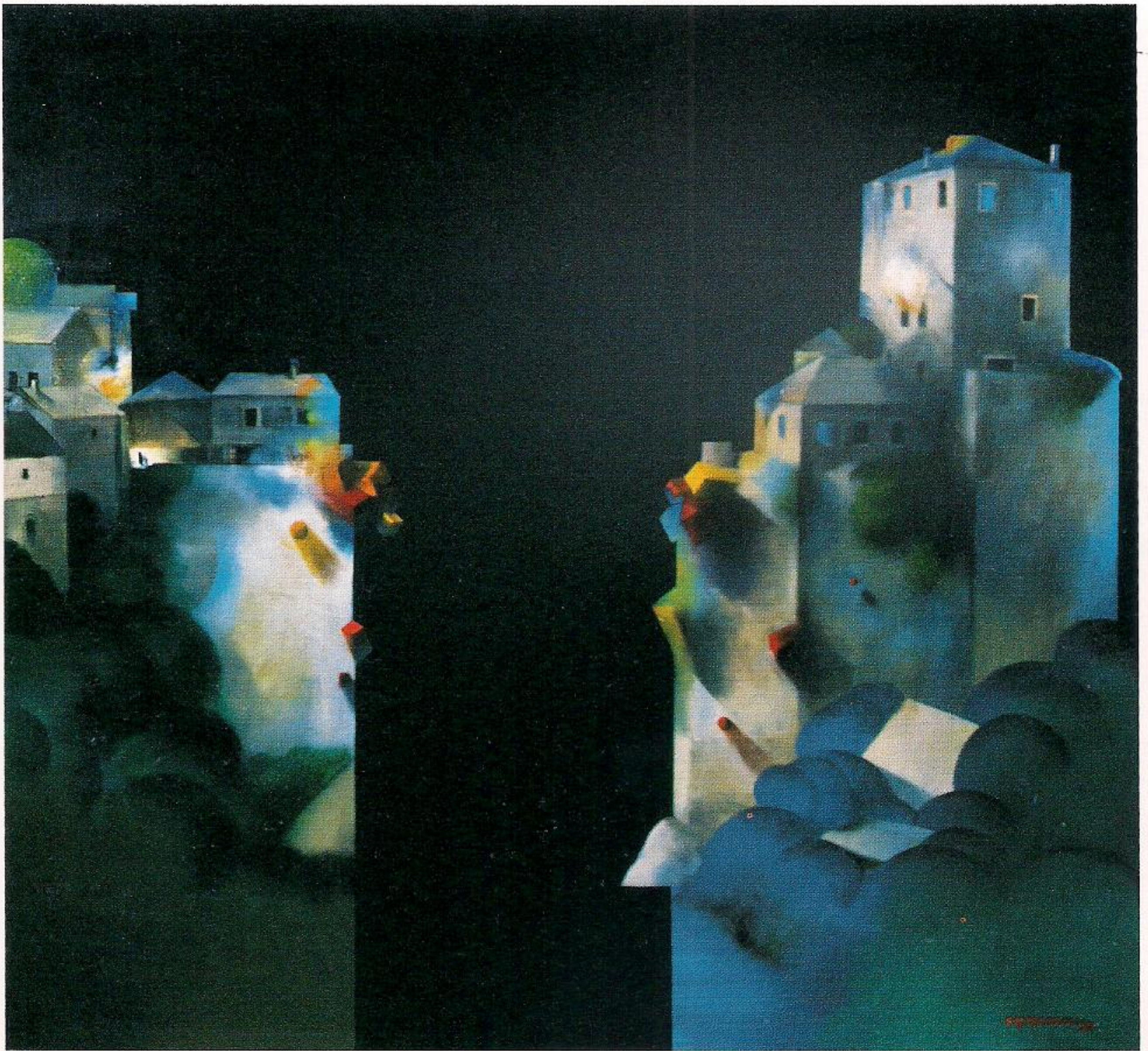
Tradicija i suvremenost, povezivanje ozračja likovnih kultura, od kojih svaka nosi autentične vrijednosti, sakralnost utkana u zemno, značajke su djela Seida Hasanefendića. Spomeničko nasljeđe islama postavljeno je u prostor karakterističan za pravila zapadnog slikarstva, izvjesne geometričnosti, koja sluti renesansnu sklonost redu. Arhitektonski okvir ucrtanog ili stvarnog polukružnog obrisa idealan je za smještaj prizora svezremenosti i bezmjerja. Osjećaj transcendentalnoga, koji se, bez obzira na religijska uvjerenja ili razvitu ikonografiju, pojavljuje u čistoći, kondenzaciji svjetla, redu koji naznačuje vječni smiraj. Prevladavajuće duboko plavetnilo neba i zelenilo stiliziranoga pejzaža označeno je čistoćom boje, plošnim tretmanom jednolikog namaza, koji i vrlo blagim nijansiranjem tona stvara ugodar irealnog. Metafizičnost Hasanefendićevih slika proizlazi i iz karaktera zrakoprazne tišine koja oplemenjuje prostor. Događanje bez događanja, slikarska je kategorija koju mogu doseći samo umjetnici koji nadilaze doslovnost predmetnog, otkrivaju sadržajnu slojevitost u razložno odabranom repertoaru oblika, koji su sukladni ostvarenom ambijentu cjeline. Svaki segmenat Hasanefendićeve slike uključen je u stvarnost identičnog taktiliteta, i gotovo je dokidanje materijalnog, pa tvamost predmetnog prerasta u njegovu simboličnost. Simbol, metafizičnost, uzlet ka neopipljivom oznaka su koja se pojavljuje u varijacijama na temu. Nišani muslimanskih groblja dominantni su motiv, njihova slikovitost atraktivni je predložak za autorova maštovita rješenja, s ostvarenim skladom arhitektonskog i skulpturalnog, gdje se u osmišljenim ciklusima svojevrstne slikarske složene rečenice poštuje samodostatnost svakog pojedinog djela. Vertikalitet nišana, njihova različita dekorativna oblikovanost, likovnom preobrazbom dovedena do prepoznatljivog Hasanefendićevog stila, izrasta do djela monumentalnih dimenzija. Prividne suprotnosti nasuprot tankočutnosti atmosfere. No monumentalnost u ovom slučaju samo je vanjska doslovnost koja sugerira (vidljivi je put) nemjerljivosti. Veličinom zemaljskog navješta se ljudskim mjerilima nedohvatljiva veličina nebeskog. A i nišan kao znamen grobnog i zagrobnog veza je između tla i upućenosti čovjeka. Poradi toga i suženi slikarski scenarij pokriva raspone čovjekova života, kraj su i početak, te se, paradoksalno, grobljansko znamenje očitava i s tragom vedrine. Hasanefendić zasigurno nije slučajno odabrao svjetliju paletu kolorističnog bogatstva, da slikarski intenzivira kromatski neutralna kamena "zdanja". Slobodan je to odabir vrijednosti boje, zavidnih dinamičnih svojstava, koja korespondira sa širinom plavetnila, te kao da je bljesak svjetla iz otvorenosti gornjeg plana slike omeškao bojom grubost kame-ne površine. Neospoma ljepota koju ti grobljanski osamljenici nose dobila je novi zvuk. Ne samo zbog slikareve kolorističke intervencije, već prvenstveno zato što je slika upozorila na smisao. A ljepota sa značenjem mnogo je više od estetske kategorije. Međutim, Hasanefendić se u slici koja odražava i egzistencijalna pitanja čovjeka ne odriče likovne igre. Vrh nišana razigran je brojnim čitkim partikulama, čiji preplet odgovara blistavosti kolorita, lakoći gradnje slike, uvijek podložne preglednosti reda. Izvjesna dvojnost zalog je dojmljivosti djela, koje je tako sretno povezalo klasične kompozicijske postulate s modernim likovnim senzibilitetom, trajnost vjerske tradicije s bljeskom religiozne osjetljivosti pojedinca. S ostvarenom ugodajnošću metafizičkog prostora u kojem razlike vremena, odnos pojedinačnog i općeg, gube na značenju. Dakako prisutne, integritetnošću u uvjerljivost umjetničkog djela.

Stanko Špoljarić

SEID HASANEFENDIĆ

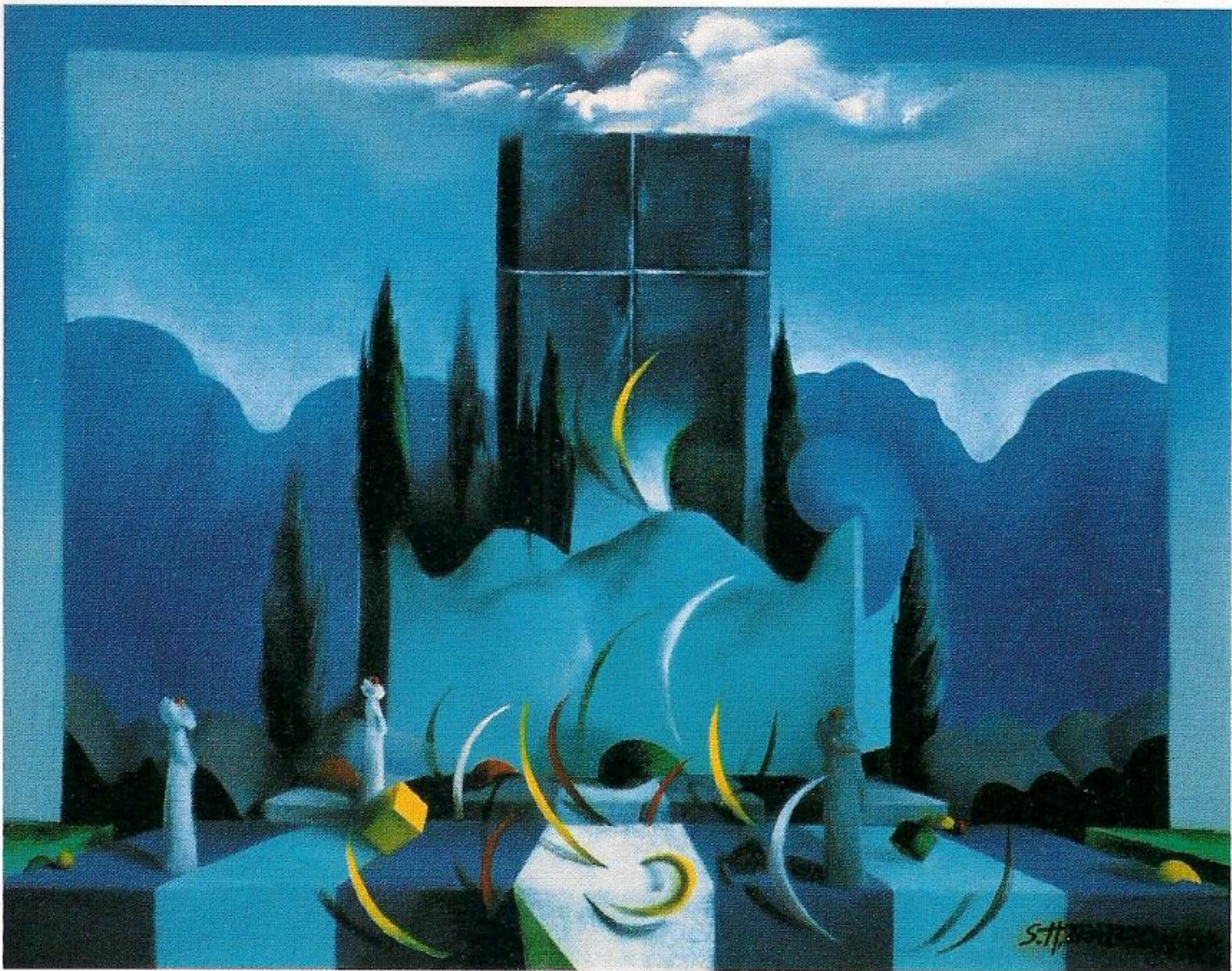
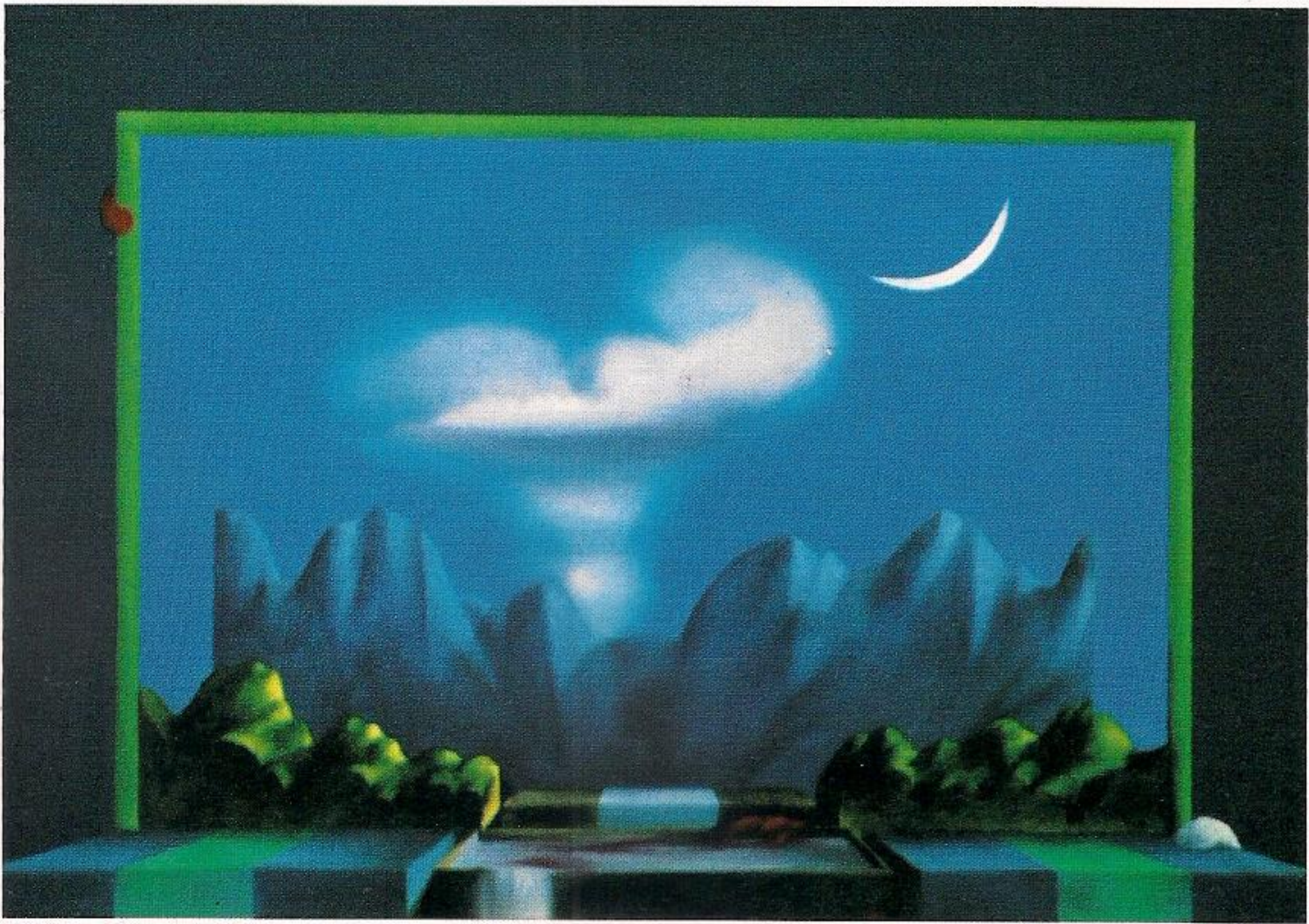
Tradition and contemporaneity, interconnection of different cultures with their authentic values and earthly interwoven with sacral are the main characteristics of Seid Hasanefendić's paintings. Recollections of Islam are set into the environment characteristic for the western painting - some geometrical features having renaissance inkling of maintaining order. Architectural framework of drawn in or actual semicircular contours offers ideal conditions for setting a scene of timelessness and infinity. Disregarding religious denomination or well-developed iconography, an impression of transcendency emerges from clearness and condensation of light as well as from an order reigning over eternal tranquility. The dominating blueness of the sky and the green stylized landscape are painted with clear colours by brushstrokes going in the same direction over the surface. By gentle shading an unreal atmosphere is created. Metaphysics of his paintings results from deep silence dignifying the space. Occurrence without occurring is a painting category which can be reached only by the painters who can approach consistency of an object from above and thus reveal the table of contents in layers by rationally selecting the forms being in harmony with the environment on the whole. Each segment of his painting is included into the reality of its identical composure. He almost gives up materiality and thus the matter of the object becomes its symbolic expression. Symbols, metaphysics and his ascent towards the vague are the elements which constantly appear in his variations on the theme. The dominating motif of his paintings are the tombstones on the Moslem cemetery - images used for imaginative solutions for bringing sculpture and architecture into harmony. Well thought out cycles, as if a part of a distinctive painter's complex sentence reveal the respect for originality and independence of each part in particular. The tombstones' verticality and their various decorative forms, which are transformed by painting into his recognizable style, grow into a piece of work of monumental dimensions - illusory opposites against sensitiveness. In this case external consistency suggests infinity. Concerning human criterion, earthly dimensions appear to be an allusion to the unreachable greatness of Heaven. A tombstone, on the other hand, as a symbol of death and life after death, seems to be a connection between the Earth and human knowledge. As even a reduced painter's scenario covers all ages of man, the beginning and the end, these tombstones seem to show a slight tone of cheerfulness. Hasanefendić didn't use light colours by pure chance. The colourful wealth of his palette and the right choice of colours correspond to the blueness of the sky and it seems as if the flash of light from above the top of the painting softened the rough surface of the stone. Indisputable beauty of these solitary tombstones was given a new tone, not only because of the right choice of colours but because the painting itself explains their meaning. Meaningful beauty is much more than pure aesthetics. Although his painting reflects the question of human existence and survival he never gives up the joy of playing with colours. The top of the tombstone, being covered by legible particles overlapping each other, dances with joy, thus showing the brightness of colours and the lightness by which the painting was built. There is some impression of dualism in his painting-classical composition postulates brought into harmony with contemporary sensitiveness, everlasting religious tradition and the flash of religious sensitivity of individuals. He successfully created a completely metaphysical atmosphere, an atmosphere where time and the matter of individual and universal become meaningless, although present by being integrated into a convincing piece of art.

Stanko Špoljarić

O SLIKARU

Platna Seida Hasanefendića naglašeno su prepoznatljiva. To su slikani elementi islamske spomeničke nadgrobne plastike kojom Seid Hasanefendić sugerira svoju misaonost i svoj senzibilitet. U imponantnom djelu realističnih mističara i nadrealista, kao jednom od bitnih ishodišta Hasanefendićeve slike, motivu arhitekture ne pristupa se kao štafaži, dajući joj kao predmetu slikanja značenje metafizičnosti i snovidjenja. Arhitektura je kod Hasanefendića kao i kod Magrita i De Kirika, samo privid i sredstvo iskaza onoga što je iza predmetnog svijeta.

Već i retrospektivni kroki na Hasanefendićevo djelo ukazuje na razvoj njegovog odnosa prema arhitekturi kao motivu slike, od konstruiranja iracionalnih prostora i podneblja, s antropomorfnim formama nišana i druge plastike, čvrsto predstavljenih i gotovo realno mogućih pozicija i prizora do sve iluzionističke slobode i srealističke razigranosti, nikada, ni u jednoj fazi razvoja, ne gubeći jasnost i strogu radikalnu preciznost slikanih formi, nepo-grešivu promišljenost kompozicije, harmoničnost formi i ugođaj klasične konzistentnosti cjeline. Nastala je tako začuđujuće plodna produkcija odsanjanih, nadrealnih krajolika i prizora u kojima, u znaku neke svečane re-prezentativnosti, izrastaju, stoje ili lebde elementi Hasanefendićeve plastike, rasprskavaju se i ruše, nestaju, gubeći bitku s vremenom. Ta osebujna igra Hasanefendićevog rekvizitarija, modulirana gotovo u beskraj, likovno orkrestira kao neobuzdana, nadahnuta i neiscrpna po-javnost u svijetu slikarevih snova, svijetu metafizičkog i mističnog.

Modernog koncepta, filigranske izvedbe, profinjenih harmonija, zvučne palete i bogato značenjem, Hasanefendićevo slikarstvo, alogičnim jezikom sna, razvija ve-liku temu prolaznosti i nudi nam se kao osoben, izuzetno ličan, sugestivan i nadahnut doživljaj života, čovjeka u njemu, svega...

Seid Hasanefendić svojim uljima daje prizvuk neke hrabre apokrifnosti i ideološkog hibrida, sjedinjujući u svojim vizijama dva velika civilizacijska kruga, Zapad i svijet islama.

Vefik Hadžismajlović

ABOUT THE AUTHOR

Seid Hasanefendić's paintings are outstandingly recognisable. Through the elements of Islamic sepulchral plastics, Seid Hasanefendić suggests his reflection and sensibility. The motives of architecture in the outstanding works of realistic mystics and surrealists, where from Hasanefendić's paintings derive, are not treated as stage setting, but rather assigning to them the meaning metaphysic and imagination. The architecture in Magritte's and De Chirico works, like in Hasanefendić's, are but an appearance and a means of expressing what is behind the material world; namely, the architecture is in the function the sub conscious and supernatural world. A mere retrospective croquis of Hasanefendić's work indicates the progress of his relation with architecture as a motive of a painting, from constructing irrational spaces and climates with anthropomorphic forms of "nishans" and other plastique, firmly set and with almost realistically possible positions and sights reaching ever greater illusionist freedoms and surrealist playfulness, never ever, not at any stage of development, losing the clarity and strict orthodox preciseness of the painted forms, unmistakable deliberation of composition, harmony of forms and impression of classical consistency of the whole. An extraordinarily abundant production of fantasised, surrealistic landscapes and scenes has been created. In them, in a ceremonious array, the elements of Hasanefendić's plastics, emerge, stand or levitate, disperse and crumble down, disappear in a lost battle with time. This idiosyncratic frolic of Hasanefendić's props, modulated to almost an infinity, functions as a visual orchestra, like an uninhibited, inspired and inexhaustible phenomenon in the world of the painter's dreams, the world of metaphysic and mystique.

The modern concept, the filigree production, refined harmonies, a palette of sounds and pregnant with meaning, Hasanefendić's painting, through the illogic of dreams, develops the great theme of the time that passes, and opens to us as an individual, personal, extremely suggestive and inspired experience of the life, the man in it, the experience of all...

Seid Hasanefendić gives to his oils a tone of a courageous apocryphal quality and ideological hybrid, unifying in his visions the two big civilisation circles, the West and the world of Islam.

Vefik Hadžismajlović

BIOGRAFSKI PODACI

Seid Hasanefendić rođen je u Brčkom, 1935. godine. Od 1959. živi u Sarajevu. Završio je školu za primjenjenu umjetnost gdje je učio kiparstvo i dekorativno slikarstvo. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu studirao je grafiku. Diplomirao je u klasi prof. A. Kinerta, 1965. godine. U Zagrebu je primljen u Društvo likovnih umjetnika Hrvatske, u kojem započinje njegova puna umjetnička i izlagačka aktivnost. U Sarajevo se vraća 1969. godine gdje aktivno djeluje kao likovni stvaralac. Po osnivanju Akademije likovnih umjetnosti u Sarajevu, 1974. godine, izabran je za nastavnika u zvanju docenta. Na Akademiji je obavljao dužnost pročelnika katedre, odjela i dekana Akademije.

Sada je u zvanju redovitog profesora Univerziteta u Sarajevu. Vršiti dužnost direktora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine.

Samostalno izlaže od 1962., a zajednički od 1965. godine. Dobitnik je svih značajnijih stručnih nagrada i priznanja za svoj rad u BiH. Participirao je brojnim zajedničkim i selektivnim izložbama.

Adresa: H. Sušića 17/V - Breka
Sarajevo, BiH
tel/fax: ++ 387/71/440-144
E-mail: m_hasanefendić@hotmail.com

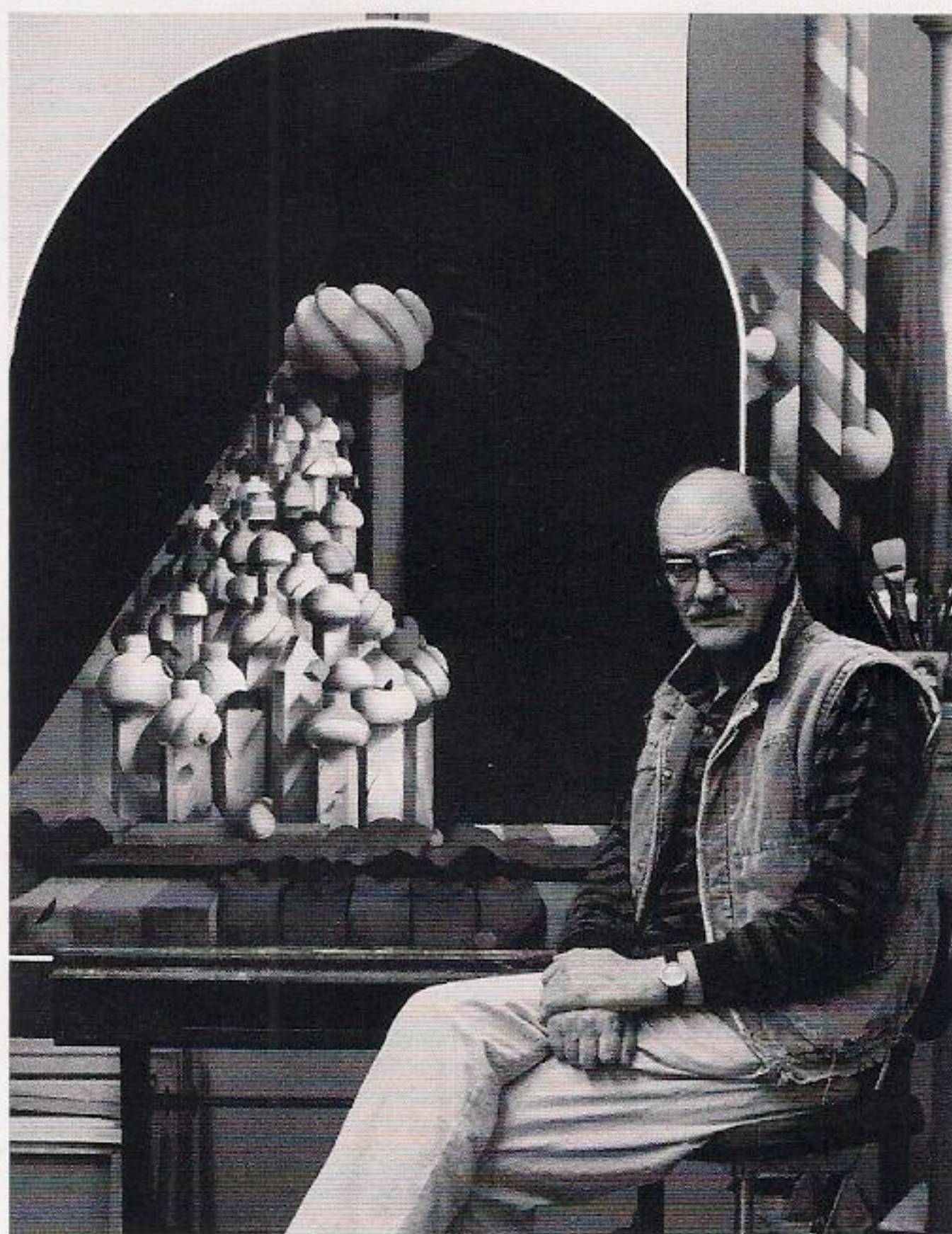
BIOGRAPHY

Seid Hasanefendić was born in Brčko in 1935. Since 1959 has been living in Sarajevo. Graduated at the Applied Arts School, department for sculpture and decorative painting. Studied graphic art at the Academy of Fine Arts, Zagreb. Graduated in 1965 as a student in Prof. A. Kinert's class.

He became a member of the Croat Association of Visual Artists in Zagreb, taking a notable position among the artists and at exhibitions. He returned to Sarajevo in 1969 and continued with his work. When the Academy of Fine Arts was founded in Sarajevo in 1974 he was appointed assistant professor. He also acted as a head of the chair, department, and as Dean.

At present he is a Professor at the University of Sarajevo and a Director of the Art Gallery of Bosnia and Herzegovina. Individual exhibitions since 1962, and collective since 1965. He has been awarded all the major prizes for both his artistic achievement and social activity in Bosnia and Herzegovina. He participated in numerous collective and selective exhibitions.

Address: H. Sušića 17/V - Breka
Sarajevo, BiH
tel/fax: ++ 387/71/440-144
E-mail: m_hasanefendić@hotmail.com

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- Sarajevo**, Klub kulturnih radnika, slike, 1962.
Sarajevo, Umjetnički paviljon, slike, grafike, 1965.
Sarajevo, Salon LIK, slike, 1966.
Paris, Jugoslovenski kulturni centar, slike, crteži, 1966.
Zagreb, Salon ULUH, slike, 1967.
Paris, Jugoslovenski kulturni centar, slike, 1967.
Brčko, Klub privrednika, slike, 1968.
Sarajevo, Umjetnički paviljon, slike, 1969.
Vinkovci, Galerija umjetnosti, slike, 1969.
Subotica, Galerija "Likovni susret", slike, 1971.
Sarajevo, Umjetnički paviljon, slike, 1972.
Cannes, Salon du Club-house du Port Pierre Canto, slike, 1974.
Cannes, Galerie Des Etats-Unis, slike, 1975.
Le Touquet, Galerie Palais d'Europe, slike, 1975.
Brčko, Umjetnička galerija "Rizah Stetić", slike, 1976.
Mulhouse, Salon Frantel, slike, 1978.
Banja Luka, Galerija Kulturnog centra, slike, 1978.
Köln, Atelier Pfenings, slike, 1978.
Starnberg, Galerie Weihs, slike, grafike, 1978.
München, Jugoslavenski kulturni centar, slike, 1979.
Strasbourg, Galerie Aktuarius, slike, 1979.
Starnberg, Galerie Weihs, slike, 1981.
Sarajevo, Galerija "Roman Petrović", slike 1981/82.
Brčko, Umjetnička galerija "Rizah Stetić", slike, 1982.
Ferrara, Palazzo dei Diamanti, slike, 1983.
Roma, Palazzo Venezia, slike, 1985.
Wien, Galerie K.a.V. Bajuvaria, slike, 1987.
Kassel, Staatstheater, slike, 1987.
Sarajevo, Galerija "Leonardo", slike, 1988.
Istanbul, Destek Sanat Galerisi, slike, 1989.
Bursa, Belediye Sanat Galerisi, slike, 1989.
Ankara, Devlete Resim ve Heykel Muzesi, slike 1990.
Izmir, Temizocak Sanat Galerisi, slike, 1991.
Sarajevo, Galerija "Leonardo", slike, 1993.
Sarajevo, Galerija "Gabrijel", slike, 1994.
Modena, Club Meridiana, slike, 1995.
Geneve, Galerie "Zambak", slike, 1995.
Istanbul, Cevat bey Kultur Merkezi, slike, 1996.
Istanbul, Kadiköy Kultur Merkezi, slike, 1996.
Zagreb, Kulturni centar BiH, slike, 1997.
Sarajevo, Mala galerija "Sveti Anto", slike, 1997.
Zagreb, Galerija "Forum", slike, 1997.
Antalya, Orkun & Ozan Gallery, slike, 1997.
Tuzla, International Portrait Gallery, 1998.

KOLEKTIVNE IZLOŽBE

1966.
Zagreb: Izložba novih članova ULUH-a
Zagreb: Izložba ULUH-a u čast Dana Republike, Umj. paviljon 1967.
Split: Izložba ULUH-a, Galerija ULUH - Salon ULUH i Galerija umjetnina
Zagreb: Izložba mladih članova ULUH-a, Salon mladih
Tuzla: Izložba jugoslovenskog portreta, Prostorije galerije portreta i izložbenog paviljona
Sarajevo: Izložba mladih slikara, vajara i grafičara iz BiH, Umjetnička galerija
Beograd: Muzej savremene umetnosti
Zagreb: Izložba ULUH-a, Umjetnički paviljon 1969.
Slovenj Gradec: Angažirana umetnost v Jugoslaviji, Umetnosna galerija 1970.
Dijon: Exposition des Artistes de Bosnie-Herzegovine, L'Ecole Nationale des Beaux Arts 1971.
Praha: Současne umeni Bosny a Hercegoviny, Narodni galerie - galerie Vincence Kramere
Sarajevo: Umjetnička galerija BiH 1973.
Graz: Werke der VIII Internationalen Maler-Woche, Galerie Die Kunst zwischen Selbstbefragung und Ironie 1974/1975.
Sarajevo: Umjetnost BiH 1945-1974., Umjetnička galerija BiH
Beograd: Narodni muzej
Dubrovnik: Umjetnička galerija 1975/1976.
Beograd: Kako su se sami naslikali - autoportreti sarajevskih slikara, Manakova kuća
Banja Luka: VII. jesenji i I. internacionalni salon, Saloni Doma kulture 1976.
Tunis: Exposition de la Peinture Contemporaine de Yougoslavie, Galerie Yahiya
Bizerta: Municipalité
Rabat: 27. jula - 3. avgusta
Sarajevo: Stalna postavka '76. Umjetnička galerija BiH 1978.
Bitom: Museum Górnóslavskie
Čačak: X. Memorijal Nadežde Petrović, Umetnička galerija "Nadežda Petrović" 1978/1979.
Ferrara: Mostra degli Artisti di Sarajevo, Galleria Civica d'Arte Moderna Palazzo dei Diamanti 1980.
Maribor: I. jugoslovenski trienale Ekologija - Umjetnost, Razstavni salon "Rotovž" 1981.
Skopje: VII. SDLUJ '81, Muzej na sovremenata umetnost
Banja Luka: X. jesenji salon - Lokalno i globalno u savremenoj umjetnosti Jugoslavije, Izložbeni salon Doma kulture

1984.

Sarajevo: Savremena jugoslovenska likovna umjetnost 1978-1983.

Collegium Artisticum - Skenderija

Sarajevo: Umjetnost Bosne i Hercegovine 1974-1984.

Umjetnička galerija BiH

1985.

Sarajevo: Likovni umjetnici dobitnici šestoaprilske nagrade grada Sarajeva 1956 - 1983. Collegium Artisticum - Skenderija.

Brčko: Likovno stvaralaštvo Brčkog 1945 - 1985.

1986.

Tuzla: VIII. izložba Četrdeset godina Saveza Udruženja likovnih umjetnika Jugoslavije 1946 - 1986., Galerija jugoslovenskog portreta

Poreč: XXVI. porečki anale Između mitskog i stvarnog, Istarska sabornica

Sarajevo: Četrdeset godina Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine, Collegium Artisticum - Skenderija

1988.

Sarajevo: Izložba nagrađenih djela - Sarajevski salon 1968 - 1972.,

Umjetnička galerija BiH

1989.

Los Angeles: Aukcija slika "Galerija nad Atlantikom", Galerija "SOHO"

1990.

Sarajevo: Izložba radova nastavnika i saradnika Akademije likovnih umjetnosti u Sarajevu, Umjetnička galerija BiH

Brčko: Akvizicije 1984 - 1989., Umjetnička galerija "Rizah Štetić"

1991.

Sarajevo: Zašto Dubrovnik

1992.

Dubrovnik: Zašto Dubrovnik, Sarajevski umjetnici za slobodu BiH

1993.

New York: OUN, Mapa Sarajevo 92.

1994.

Barcelona: Mape grafika Sarajevo 92. i 93.

Paris: Mape grafika Sarajevo 92. i 93.

Siatle: Mape grafika Sarajevo 92. i 93.

Bruxelles: Mape grafika Sarajevo 92. i 93.

Sarajevo: Palača OUN, Mapa Sarajevo '92

1995.

Sarajevo: Mape Sarajevo '92, '93 i '94., Promotivna izložba originalnih grafičkih listova, Umjetnička galerija BiH

Prag: Grafike sarajevskih umjetnika

Ankara: Grafike sarajevskih umjetnika

Sarajevo: Dani bosanskog otpora

1996.

Sarajevo: Izložba crteža i grafika 26 umjetnika starije i mlade generacije, Collegium Artisticum

Kuwait: XII Kuwait International Biennial Society for Formative Arts

Paris: 50e Salon de Mai Espace Eiffel - Branly

IZVOD IZ BIBLIOGRAFIJE

1962.

S. ŠINIK, Prva samostalna izložba Seida Hasanefendića
N. IBRIŠIMOVIĆ, Uspio start - Prva samostalna izložba Seida Hasanefendića u Klubu kulturnih radnika u Sarajevu

1963.

N. FRNDIĆ, Komorna traženja

1965.

M. KARAMEHMEDOVIĆ, Raznovrsnost izraza - Slike i grafike Emira Dragulja, Seida Hasanefendića i Zdravka Vajagića u Sarajevu

V. STOJANOVIĆ, Vajagić, Dragulj, Hasanefendić

1966.

M. KADIĆ-ŠOLMAN, Izložba novih članova ULUH-a
V. STOJANOVIĆ, Traganja kao raznovrsnost - Prva samostalna izložba ulja i crteža Seida Hasanefendića

M. MARJANOVIĆ, Prva samostalna izložba Seida

Hasanefendića u izložbenom salonu "LIK"-a

V. MALEKOVIĆ, Novi val ali bez snage

Ž. VIDKOVIĆ, Seid Hasanefendić - crteži i platna, Zadruga "LIK"

1967.

E. CVETKOVA, Uspjeli eksperiment

D. VENTURINI, Seid Hasanefendić - Salon ULUH 3-14. 9.

A. BEGIĆ, Tekst u katalogu "Izložba mladih"

1969.

M. KARAMEHMEDOVIĆ, Prodor u nepoznate prostore,

E. NUMANKADIĆ, Nišan - simbol jednog vremena

M. MARJANOVIĆ, Život slike

A. BEGIĆ, Bosna i Hercegovina, Angažirana umetnost v Jugoslaviji 1919 - 1969.

M. KARAMEHMEDOVIĆ, Sodobna likovna umetnost Bosne in Hercegovine,

1970.

A. BEGIĆ, Súčasne vytvarné umenie v Bosny a Hercegoviny

1971.

M. KARAMEHMEDOVIĆ, Sarajevska likovna kronika

M. HUSEDŽINOVIĆ, Deset godina Umjetničke galerije u Banja Luci

1972.

O. VUKELIĆ, IV. sarajevski salon

E. DIZDAR, Prividna lakoća pristupa

N. KOVAČ, Arhitektonika razbijenih formi

O. VUKELIĆ, U prostoru predmeta i ideja

N. KOVAČ, Od geometrijske apstrakcije do nadrealnog slikarstva

1973.

H. SPIES, VIII Internationale Maler Woche (I): Früher Herbst in die Ungarn

K. H. HAYSEN, Vielerlei Stile und Tendenzen

R. LIST, Die Retzhofer in Gleisdorf

W. WOLF, Werk der Malerwochen 73 in der Neuen Galerie di Kunst Zwischen Selbstbefragung und Ironie

S. BALIĆ, Muslimanska komponenta

1974.

M. MARJANOVIĆ, Nakon zatvaranja VII. sarajevskog salona
A. BEGIĆ, Slikarstvo (u katalogu Umjetnost Bosne i
Hercegovine 1945 - 1974.)

M. de VERGEZE, Nice - Matin

1975.

G. VIAL-MAZEL, Seid Hasanefendić, des formes insolites...

M. KARABEG, Vanserijski likovni događaj - Dubrovački
dnevnik

I. KRZOVIĆ, Tekst u katalogu postavke "Poslijeratna
umjetnost BiH do 1975. godine"

J. MESESNEL, Ljubljanska likovna kronika

K. VASILJKOVIĆ, Umetnost Bosne i Hercegovine 1945-1974.

M. BOŽOVIĆ, Likovna manifestacija na savremenoto
jugoslovensko tvoreštvo

1976.

N. AGIĆ, Umijeće samoprikazivanja

I. HANDŽIĆ, Šesta izložba Saveza udruženje likovnih
umjetnika Jugoslavije

1977.

P. MIKULIĆ, Dometi novijih generacija
bosanskohercegovačkih slikara

V. VELIČKOVSKI, Razmena što treba da prodloži

1978.

R. EHNI, Tekst u katalogu samostalne izložbe u Galerie Pro Arte

J. G. SAMACOITZ, Le peintre Yougoslave Hasanefendić

F. CHEVAL, La peinture de Seid Hasanefendić

M. KARAMEHMEDOVIĆ, Tekst u katalogu samostalne izložbe

J. ŠKUNCA, Visoka razina - u povodu izložbe ULUBiH-a u
Galeriji "Karas" u Zagrebu

E. CVETKOVA, Bosanskohercegovačko likovno podneblje

Z. POZNIĆ, Bez povlađivanja konjunkturama

1979.

Ć. SARAJLIĆ, Traganje za novim vrijednostima

1980.

P. MIKULIĆ, Dostreli na ponovite generaciji

1981.

N. SALOM, U ateljeima ima vrsnih ostvarenja

P. MIKULIĆ, Seid Hasanefendić, skica za portret

M. MARJANOVIĆ, Jedinstvene kolorističke vrijednosti

T. ŠIRILOV, Jugoslovenski likovni dostreli

R. PRERADOVIĆ, U susret desetom »Jesenjem salonu« u
Banjoj Luci - Globalno i lokalno u savremenoj
umjetnosti

I. KRZOVIĆ, Bosna i Hercegovina u katalogu -

X. jesenji salon - Lokalno i globalno u
savremenoj umjetnosti Jugoslavije

1982.

S. BERNIK, Odraž ljudskog samopotvrđivanja

S. BERNIK, Tekst u katalogu samostalne izložbe

S. BERNIK, Pejzaž kao temeljni oblik stvaralačkog napora

J. ŠABIĆ, Naše, svjetsko podneblje

1983.

S. BERNIK, Tekst u katalogu samostalne izložbe

A. CAGGIANO, Le testimonianze di una nazione,
lo yugoslavo Seid Hasanefendić espone snoi
colorati »niscian«

D. STENEK, Motivi Bosne

1984.

M. HUSEDŽINOVIĆ, Slikarstvo u katalogu - Umjetnost Bosne i
Hercegovine 1974-1984.

V. BUŽANČIĆ, Tekst u katalogu Savremena jugoslovenska
likovna umjetnost 1978 - 83.

N. ZILDŽO, Duh mira u suprotnostima

V. MALEKOVIĆ, Posvjedočenje suvremenosti

J. MESESNEL, Pogled skozi generacije likovnih ustvarjalcev

A. BEGIĆ, Slikarstvo - Bosna i Hercegovina

D. SOČANSKI, Umjetnost Bosne i Hercegovine 1974-1984.

M. KARAMEHMEDOVIĆ, Hasanefendić Seid, slikar

1985.

S. PETROVIĆ, Tekst u katalogu »Likovno stvaralaštvo
Brčkog 1945 - 1985.«

F. FARINA, Tekst u katalogu samostalne izložbe

I. KRZOVIĆ, Sarajevska likovna kronika

1986.

I. ČIČIN, Između mitskog i stvarnog

I. ČIČIN, Porečki anale

N. KURSPAHIĆ, Jedna kolektivna izložba

1987.

A. NAD, Tekst u katalogu samostalne izložbe u
GALERIE K.A.V. BAJUVARIA

S.S. TEKCAN, Seid Hasanefendić...

1988.

A. NAD, Boja i sjećanje

M. HUSEDŽINOVIĆ, Tekst u katalogu nagrađenih djela

N. KURSPAHIĆ, Dokument o likovnoj misli

1989.

A. KÖKSAL, Nisan sergilerinden bir demet

K. ISKENDER, Seid Hasanefendiç in Sanatinda Geçmişin
bügüne yasiyan izleri

M. N. GÜVEN, Seid Hasanefendiç ve mezar taslari

K. SILIVRILI, Seid Hasanefendiç sergisi ve bir ziyarretten
anilar (I)

K. SILIVRILI, Seid Hasanefendiç sergisi ve bir ziyarretten
anilar (II)

F. ONDER, ... Seid Hasanefendiç

N. DEMIRTEPE, ... Seid Hasanefendiç

I. VOLČIĆ, Crtica kao stvorena za izložbe

1990.

H. ČAKALKURI, ... Seid Hasanefendiç,

1991.

DŽ. HOZO, Tekst u katalogu samostalne izložbe

1993/1994.

F. BUGNO, Sarajevo: Murmúrios e gritos

1995.

P. DEL GIUDICE, Tekstovi u katalogu samostalne izložbe

T. MARJANOVIĆ, Seid Hasanefendić, the director...

F. NAMETAK, Naučno - kulturna oaza

Ž. FILIPOVIĆ, Likovna umjetnost za osnovnu školu

R. JENSEN, In some places the music kept on playing

I. KRZOVIĆ, Stvarno i imaginarno

N. KURSPAHIĆ, Tekst u katalogu »50 godina ULUBiH-a«, ULUBiH

N. RADANOVIĆ, Metafizičko slikarstvo, galerija lica - Seid
Hasanefendić

Izdavač:
Općina Bihać

Za izdavača:
Adnan Alagić

Organizator:
»Gradska galerija« Bihać
Medžlis islamske zajednice Bihać

Postavka:
Nermin Delić

Priprema za tisak:
Art studio Azinović - Zagreb

Tiraž:
300 kom.

